

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/57

T.C
YARGITAY
22. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2012/28274
Karar No. 2013/26371
Tarihi: 21.11.2013

● **YILLIK İZİN BEKLEME SÜRESİNİN FİİLİ ÇALIŞMANIN BAŞLADIĞI TARİHE GÖRE BELİRLENMESİNİN GEREKMESİ**

ÖZETİ: Taraflar arasında yapılan sözleşmede; altı aylık süre için iki haftalık izin verileceği yönünde hüküm kararlaştırılmıştır. Mahkemece anılan hüküm uyarınca davacının talep ettiği iki haftalık izin ücreti alacağı hüküm altına alınmış ise de; davalı işveren davacının altı aylık çalışmasının bulunmadığını davacının fiilen 23.02.2010'da işe başladığını çalışma süresinin buna göre hesaplanması gerektiğini ileri sürmüştür. Gerçekten taraflar arasında her ne kadar 03.02.2010 sözleşme yapılmış ise de; dosya içeriği ve davacının yurt dışına çıktığına dair uçak biletinin düzenleme tarihi dikkate alındığında fiilen 23.2.2010 tarihinde işe başladığı anlaşılmaktadır. Sözleşmenin yapıldığı tarih ile davacının fiilen başladığı tarih arasında geçen sürenin izin bakımından çalışılmış gibi sayılmasını gerektiren sözleşmesel düzenleme bulunmadığı gibi 4857 sayılı İş Kanunu'nun 55. maddesinde de buna yönelik bir hükme yer verilmemiştir. Mevcut olgulara göre davacı altı aylık çalışma süresini doldurmadığından izin alacağına reddi yerine kabulü hatalı olmuştur.

DAVA: Davacı, ücret alacağı, fazla çalışma, yıllık izin ücreti ile kötü niyet tazminatı alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi N. Taş Çörekçi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı, iş sözleşmesinin işveren tarafından haksız olarak feshedildiğini, yıllık izin ücreti, ödenemeyen ücret alacakları ile kötü niyet tazminatı talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı; davacının alacaklarının zamanaşımına uğradığını, belirterek davanın reddini talep etmiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, davacının çalıştığı süre içerisindeki ücretlerinin ödendiğinin ispat yükü işverende olduğunu ve davalının dava konusu dönemdeki ücretlerinin ödendiğini usulüne uygun olarak ispat edemediğini, davacının iş akdinin kötü niyetle feshedildiği davacı tarafından ispat edilemediği gerekçesi ile davanın kısmen kabul ve kısmende reddine karar verilmiştir.

Temyiz:

Karar taraflarca temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının tüm, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2-Taraflar arasındaki uyuşmazlığın, sözleşmenin başlangıç tarihi ile fiilen işe başlama tarihi noktasında toplandığı görülmektedir.

Taraflar arasında yapılan sözleşmede; altı aylık süre için iki haftalık izin verileceği yönünde hüküm kararlaştırılmıştır. Mahkemece anılan hüküm uyarınca davacının talep ettiği iki haftalık izin ücreti alacağı hüküm altına alınmış ise de; davalı işveren davacının altı aylık çalışmasının bulunmadığını davacının fiilen 23.02.2010'da işe başladığını çalışma süresinin buna göre hesaplanması gerektiğini ileri sürmüştür. Gerçekten taraflar arasında her ne kadar 03.02.2010 sözleşme yapılmış ise de; dosya içeriği ve davacının yurt dışına çıktığına dair uçak biletinin düzenleme tarihi dikkate alındığında fiilen 23.2.2010 tarihinde işe başladığı anlaşılmaktadır. Sözleşmenin yapıldığı tarih ile davacının fiilen başladığı tarih arasında geçen sürenin izin bakımından çalışılmış gibi sayılmasını gerektiren sözleşmesel düzenleme bulunmadığı gibi 4857 sayılı İş Kanunu'nun 55. maddesinde de buna yönelik bir hükme yer verilmemiştir. Mevcut olgulara göre davacı altı aylık çalışma süresini doldurmadığından izin alacağının reddi yerine kabulü hatalı olmuştur.

3-Davacı yurtdışındaki işyerinde fiilen 23.02.2010 tarihinde işe başladığı halde fazla mesai alacağının sözleşmenin yapıldığı 03.02.2010 tarihinden itibaren hesaplanması da ayrı bir bozma nedenidir.

Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 21.11.2013 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.